

והנה ר' יהודה במתני' חשש להני שתי חששות ולכך נדרש שלשה, שנים כדעת הרמב"ם והשלישי תפקידו כדעת רashi'י לכתוב הן דברי המזוכים והן דברי המחייבים ונמצא דלפי רשי'י הוסיף ר'yi על ת"ק דבעינן נמי שיהא כתיבה נפרדת לזכוּיות וחוּבות ולפי הרמב"ם הוסיף ר'yi על ת"ק שביעין שיהא כתיבה כפולה, ופשוט.

במתקניתין אחד מימין ואחד משמאלי

ועיין לעיל ליד. שנטספכוו לדעת הרמב"ם האם זה שכותב דברי המזוכים צריך לעמוד בימין והשני משמאלי או לאו דוקא.

בתיבת השלישי

ר' יהודה אומר שלשה

ופירש"י שאוטם שנים שכל אחד כותב רק או דברי המזוכים או רק דברי המחייבים "מתוך שאין טורה רב עליהם לא יקצרו בדבר ואם יטעה אחד מהם יוכיח כתוב של שלישי עכ"ל ומשמע מדבריו שאף שם אינם טרודים כל כך ולכן כתיבותם עדיפה מ"מ אם כתבו של שלישי יסתור דבריהם אולין בתريا.

והדבר צ"ע דהא רשי'י כתוב דכתיבותם עדיפה על שלו וא"כ מה לנו צורך בו ומדוע שכתוו יוכיח על שליהם. ובהכרח צ"ל דאנו צרכיכם השלישי רק כדי לראות אם יש שינוי בין לבנים אבל להחלטת מי העתיק נכוון לא סמכינו עליו אלא נילך לברר אצל הדיון מה אמר בדיק, ולפ"ז כוונת רשי'י דאף דיש עדיפות בכתיבותם יותר מכתיבת השלישי ע"פ אם יש סטייה בניהם צריך לברר מי צודק.

דף לו.

כבוד בית הדין

ישלש שורות של ת"ח יושבים לפניהם

ופירש"י דבכל שורה יש כ"ג ת"ח.

וחשבון הוא שם אין הכרעה בבב"ד של כ"ג מוסיפים עליהם עוד שבעים ואחד ולצורך זה נדרש שהוא בזמן הדיון עוד ארבעים ושמונה ת"ח כדי להשלים לע"א. אמנם אם נושבים בשתי שורות של עשרים וארבעה אין זה כבוד לבב"ד שורות התלמידים גדולה משורת הדיינים וレスות שורות קטנות משורת הדיינים א"א لكن יש גי' שורות של כ"ג.